

Biblická hodina – 22.10.2020

Úvodná pieseň: 16. žalm: Môj silný Bože, ochraňuj ma sám...

Modlitba:

Oslavujeme Ťa, nebeský Otče, aby sme pri čítaní Starého zákona znova a znova videli, ako si udržal svoj ľud napriek všetkým jeho hriechom, pádom a zlým úmyslom. Ďakujeme, Pane, ako novozákonný ľud, môžeme vo viere vyznať, že si náš Boh, Spasiteľ. Žehnáme Ti za všetky požehnania a radosti dnešného dňa. Ďakujeme, že si nám dal silu pracovať a slúžiť. Sme vďační za to, že i dnes si k nám prehovoril. Tvoje slovo je láska, odpustenie, žehnanie, ale aj upozornenie, aby naše pokánie bolo pred Tebou úprimným pokáním a prosilo o Tvoju mocnú milosť, ktorá stačí na všetko. Modlime sa dnes za duchovné spoločenstvo, s ktorým nás dnes vyzývaš k jednote, a aj keď sme teraz ďaleko od seba, môžeme v duchu cítiť, že patríme k Tebe. Prosíme, skrze nášho Pána vypočuj nás, nech žiari medzi nami evanjelium Pána Ježiša pre Jeho zásluhy. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Samuelova 17,1-14

„¹Achitofel povedal Absolónovi: „Dovol' mi, aby som si vybral dvanásťtisíc mužov a dnes v noci začal prenasledovať Dávida. ²Prepadnem ho, kým je unavený a zamdlený. Predesím ho a všetok ľud, ktorý je s ním, sa rozprúchne; osamelého kráľa potom zabijem ³a všetok ľud privediem späť k tebe. Okrem muža, ktorého hľadáš, sa vrátia všetci a všetok ľud bude mať pokoj.“ ⁴Absolón i všetci starší Izraela s týmto návrhom súhlasili. ⁵Absolón však povedal: „Zavolaj ešte Arkíjca Chušaja a vypočujeme si aj jeho mienku.“ ⁶Keď prišiel Chušaj k Absolónovi, ten mu povedal: „Achitofelovu mienku poznáme. Máme sa riadiť jeho návrhom? Ak nie, vyjadrí sa ty!“ ⁷Chušaj povedal Absolónovi: „V tomto prípade Achitofelova rada nie je dobrá.“ ⁸Chušaj pokračoval: „Poznáš predsa svojho otca a jeho mužov. Sú to hrdinovia, roztrpčení ako medvedica v poli, ktorej vzali mláďatá. Tvoj otec je bojovník, ktorý nebude nocovať s ľudom. ⁹Iste sa teraz skrýva v nejakej rokline alebo inde. Keby hneď na začiatku niekto z tvojich mužov padol, roznesie sa chýr, že ľud, ktorý ide za Absolónom, utrpel porážku. ¹⁰Vtedy aj udatný bojovník so srdcom ako lev stratí odvahu, lebo celý Izrael vie, že tvoj otec je hrdina a jeho stúpenci sú smelí ľudia. ¹¹Radím: Nech sa k tebe zhromaždí celý Izrael od Dánu po Beér-Šebu. Bude ich toľko ako piesku na morskom brehu a ty sám ich povedieš do boja. ¹²Napadneme ho, nech sa zdržuje kdekoľvek. Padneme naňho ako rosa na zem a neostane ani on, ani nikto z celej jeho družiny. ¹³Keby sa uchýlil do mesta, celý Izrael prinesie k tomu mestu laná, strhneme ho do potoka a nenájde sa z neho ani kamienok.“ ¹⁴Absolón a všetci muži Izraela vyhlásili: „Lepšia je rada Arkíjca Chušaja než rada Achitofela.“ Hospodin sa rozhodol zmariť chytrácku radu Achitofela, aby tým Absolóna stihla pohroma.”

Milé sestry a drahí bratia!

Druhá rada Achitófela je nebezpečnejšia ako prvá. Jeho pôvodný zámer a Absolonov záujem sa zhodujú: David musí byť celkom zničený. David by nemal mať čas na urovnanie svojich línií. Musíme využiť, že Davidov zástup je unavený, musíme rýchlo zasiahnuť a prekvapiť ich. Ak bude David zničený, nič neohrozí kráľovstvo Absolónovo. Keby Absolon prijal radu, bol by to pre Davida koniec.

Absolon sa zahráva s touto myšlienkou, zámer a cieľ tejto rady sa zapáči všetkým, ale Absolon chce počuť aj Chušajov názor (1–4). Cieľom Husaja je získať čas. Vyzýva: „Konajte opäť múdro.“ Veľmi zdvorilo odmieta Ahithofelovu radu: „V tomto prípade Achitofelova rada nie je dobrá.“ (7b) Pripomína im Davidove schopnosti a dokonca aj odvahu jeho vojakov. Môžu bojovať ako medveď zbavený svojich mláďat. Upozorňuje na Dávidovu opatrnosť: Nenocuje s vojnovým ľudom a pri takomto útoku by sa vyšmykol z rúk Absolona. Predovšetkým zdôrazňuje Davidovu rozvážnosť a predvídavosť. Pád niektorých bojovníkov môže tiež spôsobiť paniku v armáde nového kráľa. Navrhuje opatrnú prípravu, ktorá dovedie Absolona k veľkolepému víťazstvu. Podľa Chušajových slov v Absolone prevláda jeho opatrná a premyslená povaha. Nechce nič uponáhľať. Rozhoduje o Chušajovej rade. A 14. verši už poukazuje, že niet pochyb o tom, kto sa stane víťazom. Boh vypočul Dávidovu modlitbu. Prekazil Achitofelovu radu.

Bohužiaľ, mnohokrát ani neuvažujeme o dôsledkoch nášho konania. Myslíme si, že ľudia okolo nás, naši dôverníci, naši priatelia sú tiež dobrými (po)radcami, ale nestačí len počúvať a prijímať rady, ale je dobré zvažovať všetko, čo môže byť na osoh alebo opačne na stratu pre ostatných. Stojí za to spojiť sa s osobou, ktorú sám Pán podporuje? Ten, s kým je tam sám Pán, potvrdzuje a dáva mu múdrosť o tom, ako sa v danej situácii sa správať a konať. V pozadí príbehu je Pán, ktorý organizuje udalosti. On nenechá svojho vyovoleného Dávidom, a pomôže mu spôsobom, ktorý len Jemu a im prospieva.

Popremýšľajme o tom:

Aké rady som dostal /a nedávno?

Aké rady som dal /a v poslednej dobe?

Pred vlastným rozhodnutím požiadam Pána o Jeho radu a riadim sa len ním?

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Korintským 4

„¹Preto teda, keď máme túto službu, ktorou sme boli z milosrdenstva poverení, nechabujeme. ²Zriekli sme sa skrytých nehanebností, nepočíname si chytrácky, ani neprekrúcame Božie slovo, ale zjavujeme pravdu, a tak sa pred Bohom odporúčame svedomiu všetkých ľudí. ³Ak aj naše evanjelium je zahalené, je zahalené pre tých, ktorí hynú. ⁴V nich boh tohto veku zatemnil mysle neveriacich, aby nevideli svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Boha. ⁵Ved' nehlásame samých seba, ale Ježiša Krista, Pána, keďže my sme len vaši služobníci pre Ježiša. ⁶Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiaril svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista. ⁷Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás. ⁸Zo všetkých

strán sme sužovaní, no nie stiesnení; sme bezradní, no nie zúfalí; ⁹sme prenasledovaní, no nie opustení; sme zrážaní k zemi, no nehynieme; ¹⁰stále nosíme na tele Ježišovo zomieranie, aby bol na našom tele zjavný aj Ježišov život. ¹¹Lebo dokiaľ žijeme, pre Ježiša sme neustále vydávaní na smrť, aby sa aj Ježišov život zjavil na našom smrteľnom tele. ¹²A tak v nás pôsobí smrť, no vo vás život. ¹³Keďže však máme toho istého Ducha viery, ako je napísané: Uveril som, preto som hovoril — aj my veríme, preto aj hovoríme, ¹⁴ved' vieme, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, aj nás vzkriesi s Ježišom a postaví pred seba spolu s vami. ¹⁵To všetko sa deje pre vás, aby rozhojnená milosť rozmnožovala vzdávanie vďaky mnohých na Božiu slávu. ¹⁶Preto nechabujeme, ale aj keď náš vonkajší človek hynie, náš vnútorný sa obnovuje zo dňa na deň. ¹⁷Ved' toto naše terajšie ľahké súženie nám získa nesmierne bohatstvo večnej slávy, ¹⁸keďže nehľadáme na viditeľné, ale na neviditeľné; lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné.”

2K 4,1–6

Milé sestry a drahí bratia!

Služba v Kristovi sa vždy sprostredkuje tomu druhému. Skutočnosť, že môžem slúžiť sám / sama, je spôsobená milosťou a milosrdenstvom Boha, ktorý nás nezavolať k odradeniu, ale aby zdvihol našu hlavu, akoby na konci Kristovho kríža sa nachádzalo znamenie smeru a hľadeli sme predovšetkým na Pána, ktorý oddelil svetlo od tmy. Na Pána, ktorý dokonale stvoril tento svet. Na Pána, ktorý dal svojho jednorodeného Syna za tento svet a i pre mňa, aby som nechodil v tme. Pretože ten, kto žije z milosti vo svetle Božieho slova, je pripravený odhodiť hanebné tajné hriechy, nie je to jeho prefíkanosť, ktorá ho vedie v jeho krokoch, ani nefalšuje čisté slovo, ale nebojí sa a nie je odradený hovoriť pravdu s vedomím, že je to pred Bohom i pred ľuďmi život.

Pavol všetko, čo sa prilepilo k jeho službe a k jeho osobe, všetko odstraňuje, lebo existuje iba jeden spôsob prežitia, a to je samotné evanjelium, ktoré pripravil Pán Ježiš Kristus. Ak napriek tomu je evanjelium pred niektorými ľuďmi vždy skryté, nie kvôli apoštolovi, ale preto, že sú pod inou autoritou, pred „bohóm sveta“, ktorý ich oslepuje a spôsobuje, že sa „stratia“. Myšlienka žitia je zaslepená práve bohom sveta, a tak ako telesne slepý žije vo večnej temnote a nevidí krásny svet okolo seba, tak sa duchovná slepota usádza na neveriaceho a nevidí Boží obraz, Ježiša Krista: „**On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého tvorstva.**“ (Kol 1,15) Ale nemalo by sa to tak stať, pretože Kristova sláva vyžaruje. Zdroj svetla je stále živý, je stále schopný vyviesť z temných ulíc, z temného myslenia, z temného života, ktorý dokáže vysať všetkých stratených.

Pretože v tme človek nevidí, čo je okolo neho, kto je vedľa neho, alebo sa sám vidí správne, ale ak do tohto priestoru vstúpi svetlo, výsledkom bude iba zmena, ktorú prinesie Kristus, ktorý môže rozsvietiť naše srdcia a dá nám spoznať radostnú zvesť, o ktorej tu píše Pavol Korint'anom, a toto evanjelium je Kristova sila. Čo je vždy ústredným posolstvom celého štúdia a uctievania Biblie? Vidieť Kristovu slávu je najväčšia milosť. Keď to učeníci báдали, povedali, že je tu tak dobre, že sme si mohli postaviť stan. Vidieť Božiu slávu môže tiež znamenať kontakt s Pánom, v ktorom chceme zostať naveky. Pretože je dobré byť tu, byť s Ním, čítať o Ňom, sústrediť na Jeho myšlienky a život a slúžiť v Jeho blízkosti. Slúžiť pre Ježiša, pričom nebude

dôležitosť mojej vlastnej osoby na prvom mieste, a nebudem si o sebe myslieť, že som niekým, kým nie som nikým a žijem v mylnej predstave, že iba ja viem, čo je správne a len tomu verím. Nech nás všemohúci Boh oslobodí od toho, aby len naša osoba bola a zostala pod lampou a pod lupou, a chceli hovoriť o sebe s tými, ktorých chceme prilákať na Kristovo svetlo. Pretože toto „konanie“ nezávisí od nás, nie je pre a na našu slávu, ale iba na slávu Pána.

Boh sa dnes zameriava na naše srdcia. Nech je svetlo! A uverme Pánovi, že cez medzery, bolesti, straty, ale aj radosti nájdeme, ale hlavne On nájde medzery v našich temných srdciach, a tam bude Jeho sila svietiť, kde predtým panovalo niečo celkom iné. To je Božia tvorba: nové stvorenie: **„Preto ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením. Staré veci pominuli, nastali nové.“**

2K 4,7–18

Poklad. Z vrcholov slávy Krista sa apoštol vracia do reality. Služba, kázanie; po tom, čo sa stal kresťanom, rozhliada sa okolo seba a svojich spoločníkov. Predtým bola problémom jeho vhodnosť, teraz to isté vyplýva z iného znenia. Poklad v hlinených nádobách je ukrytý a tým i známa myšlienka, ktorá zo svojej podstaty učí, že by sme mali Bohu pripisovať mimoriadnu moc.

Nap. 4,2: **„Vzácní synovia Siona, hodní rýdzeho zlata, a považovaní za hlinené krčahy, za dielo hrnčiarových rúk!“**

Iz 64,7: **„Teraz však, Hospodin, ty si náš otec, my sme hlina a ty si náš tvorca, všetci sme dielom tvojej ruky.“**

Apoštol sa nesťahuje na vlastnú osobu a na osoby svojich spoločníkov, ale zdôrazňuje hodnotu pokladu. Navrhuje tiež, aby sa tieto dva nedali zameniť! Poklad nie je osobou alebo službou apoštola, ale kázaným evanjeliom!

Nejde o utrpenie a tak ďalej. Nehodnotí vážnosť situácie, a neskrášľuje nebezpečenstvo, alebo že vždy existuje východisko, ale: Boh je ten, ktorý zakaždým stojí pri človeku, a dáva mu novú príležitosť. Rovnako ako v I. časti, aj teraz hovorí: toto všetko je pre kresťana „prirodzené“, pretože musí niesť aj Ježišovu smrť, aby v ňom bol viditeľný Ježišov život. Rovnako ako úzkosť, pochybnosti, prenasledovanie, opustenie, skazenosť, tak útecha a povýšenie z ich súčasného popierania, je a bude prítomná. „Nie sme stratení, pretože odpoveďou na všetky je Ježišov život, smrť a vzkriesenie. Preto bude naše slovo potešujúce.“

Viera a svedectvo patria k sebe. Tak ako kedysi musel starozmluvný omilostený recitovať svoje vierovyznanie, rovnako to musí urobiť aj apoštol. Toto vyznanie viery je už dobre známa veta: istota vzkriesenia Ježiša Krista a prísľub nášho vzkriesenia. Pavol tomu veril, a preto hovoril.

Apoštol nie je unavený, odradený, pretože si uvedomuje, že jeho život je skrytý v Kristovi, čo je realita i tajomstvo. A táto realita a toto tajomstvo spočíva v tom, že nielen človeka viditeľného, vonkajšieho považuje za jedinú a konečnú realitu, ale i neviditeľného Pána.

Pre Pavla je vonkajší človek zážitkom, keramikou, hlinenou nádobou, ktorej osudom je pominúť. A jeho vnútro je človek zameraný na budúcnosť, ktorý už žije v Kristovi ako nové stvorenie. Je tiež zaujímavé, že apoštol nevyužíva súčasnú a budúcu opozíciu tým, že nám ich predstavuje ako protivníkov.

Rim 6,4,6 „⁴ **Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my kráčali v novote života.** ⁶ **Ved' vieme, že náš starý človek bol spolu s ním ukrižovaný, aby bolo zneškodnené telo hriechu, aby sme už viac neboli otrokmi hriechu.**”

Rim 7,6; „**Ale teraz sme boli oslobodení od Zákona, pretože sme zomreli tomu, čo nás zväzovalo, takže teraz slúžime novým spôsobom Ducha, a nie starým spôsobom litery.**”

Gal 2,20 „**Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus. A život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa.**”

Utrpenie, aj keď je skutočné, sa znižuje pred budúcou veľkosťou slávy. Vyvrcholenie viery v tejto fáze: pohľad kresťana smeruje k cieľu, ktorý nie je vo viditeľnom svete. Termín „neviditeľný“ znamená, že hoci ide o vec, ktorá v skutočnosti existuje, nie je pre nás z nejakého dôvodu viditeľná. To znamená, že to nie je viditeľné, pretože je v „Kristovi“, pretože nie je atramentom alebo nie je napísané na kamennej doske pred nami. Je to budúca realita.

Žid 11,27 „Vo viere opustil Egypt a nezľakol sa kráľovho hnevu, ale vydržal, akoby videl Neviditeľného.”

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane, že krížom Ježiša Krista máme skutočne základ, ktorý bude stáť navždy a zostane tvárou v tvár i napriek všetkým útokom a sprisahaniam sveta našou najvyššou mocou. Ďakujeme, že smrť a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša je dobrá správa, ktorá je skutočne jediným zdrojom nového života a že vierou môže byť naša. Ďakujeme za odpustenie našich hriechov a za to, že to nevyžaduje ľudské úsilie a zásluhu, ale na všetko stačí Tvoje milosrdenstvo.

Modlíme sa, aby čoraz viac ľudí uvidelo Tvoje svetlo, aby nie boh sveta vykrádal myšlienky a život tohto sveta, ale Ty vždy a všetko naplň silou svojho Ducha Svätého, ktorý z ničoho povolal tento svet. A kto je dnes z nás ako z ničôt, schopný formovať služobníkov, v ktorých a prostredníctvom ktorých Duch pôsobí ak nie Ty sám? Modlíme sa za tých, ktorí chodia v tme, za tých, ktorí sú závisliví, za bratov a sestier, ktorí sa liečia. Modlíme sa za všetkých, ktorí počas tohto týždňa stáli pri rakve, aby sa im dostalo Ducha útechy a potvrdenie, že smrť nie je posledné slovo. Modlíme sa za vodcov našej krajiny, aby si im Ty rozdával bohabojnú múdrosť, aby sa mohli rodiť rady a nariadenia, ktoré skutočne slúžia našej budúcnosti. Modlíme sa za chorých a prosíme Ťa, aby sme využili náš izolovaný stav na nadviazanie ešte užšieho vzťahu s Tebou nami s našim Otcom. Vyslyš nás pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.” (Jn 20,29b)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 484.: „Žije môj Spasiteľ, ja viem...”